

nesker med et højt kompetenceniveau øger regionernes mulighed for at få øget antallet af arbejdspladser og skabe vækst. Figur 3.5 viser, at hovedstadsområdet og områderne omkring de øvrige universitetsbyer har den højeste andel af 25-64 årige med en videregående uddannelse. Den laveste andel findes blandt en række kommuner i Jylland og på de mindre øer.

Ifølge figur 3.5 er den regionale fordeling i uddannelsesniveaet omtrent den samme som i 2001. Det er dog værd at bemærke, at uddannelsesniveaet for hele landet har været stigende, idet andelen med en videregående uddannelse i 2007 udgjorde 23,6 pct. mod 20,1 pct. i 2001. Det gælder også for den enkelte kommune, idet samtlige kommuner har haft en stigning på mere end et procentpoint i denne periode.

Udover uddannelsesniveaet er der flere variable, der er vigtige indikatorer for den regionale udvikling. Det gælder den indkomstmæssige sammensætning, andelen af beskæftigede og le-

dige samt den sociale- og aldersmæssige sammensætning af befolkningen.

3.2 Den økonomiske udvikling

Den regionale fordeling af den økonomiske udvikling vises ved udviklingen i den samlede skattepligtige indkomst. Dette mål udgør den indkomst, som de enkelte indbyggere skal svare skat af. Det vil bl.a. sige, at skattemæssige fradrag er fratrukket indkomsten. Herudover indgår indtægter fra overførselsindkomster. Overførelserne bidrager til at skabe en vis indkomstudligning imellem indbyggere og dermed også kommuner/regioner.

Figur 3.6 viser den gennemsnitlige årlige vækst i den skattepligtige indkomst i de to seneste femårs-perioder, hvor data er tilgængelige. Den skattepligtige indkomst sættes i dette tilfælde ikke i forhold til antallet af indbyggere. Derfor viser figuren også lidt af det samme billede som analyserne af befolkningsudviklingen.